Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 4. října 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – Řízení zahájené Società Immobiliare Al Bosco Srl

(Věc C-379/17) ([1])

„Řízení o předběžné otázce – Soudní spolupráce v občanských věcech – Nařízení (ES) č. 44/2001 – Uznávání a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech – Lhůta pro výkon příkazu k zajišťovacímu zabavení majetku stanovená v právu dožádaného členského státu – Použitelnost této lhůty na exekuční titul, kterým bylo nařízeno zajišťovací zabavení majetku a který byl získán v jiném členském státě a prohlášen za vykonatelný v dožádaném členském státě“

(2018/C 436/13)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Società Immobiliare Al Bosco Srl

Výrok

Článek 38 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby se taková právní úprava členského státu, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, která stanoví použití lhůty pro výkon příkazu k zajišťovacímu zabavení majetku, použila v případě takového příkazu, který byl vydán v jiném členském státě a stal se vykonatelným v dožádaném členském státě.

([1]) Úř. věst. C 318, 25.9.2017.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 4. října 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Maďarsko) – Dooel Uvoz-Izvoz Skopje Link Logistic N&N v. Budapest Rendőrfőkapitánya

(Věc C-384/17) ([1])

„Řízení o předběžné otázce – Sbližování právních předpisů – Silniční přeprava – Daňová ustanovení – Směrnice 1999/62/ES – Poplatky za užívání určitých pozemních komunikací těžkými nákladními vozidly – Mýtné – Povinnost členských států stanovit účinné, přiměřené a odrazující sankce – Paušální pokuta – Zásada proporcionality – Přímá použitelnost směrnice“

(2018/C 436/14)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Dooel Uvoz-Izvoz Skopje Link Logistic N&N

Žalovaný: Budapest Rendőrfőkapitánya

Výrok

Požadavek přiměřenosti stanovený v článku 9a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/62/ES ze dne 17. června 1999 o výběru poplatků za užívání určitých pozemních komunikací těžkými nákladními vozidly, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/76/EU ze dne 27. září 2011, nelze považovat za požadavek, který má přímý účinek. Vnitrostátní soud musí na základě své povinnosti týkající se přijetí veškerých vhodných obecných i zvláštních opatření k zajištění provedení tohoto ustanovení vykládat vnitrostátní právo v souladu s tímto ustanovením, nebo není-li takový konformní výklad možný, nesmí použít žádné vnitrostátní ustanovení, jehož uplatnění by za okolností v konkrétním případě vedlo k výsledku, který je v rozporu s unijním právem.

(1) Úř. věst. C 318, 25.9.2017.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 4. října 2018 – Evropská komise v. Francouzská republika

(Věc C-416/17) (1)

„Nesplnění povinnosti státem – Články 49 a 63 SFEU, jakož i čl. 267 třetí pododstavec SFEU – Řetězové zdanění – Rozdílné zacházení na základě členského státu sídla vnukovské společnosti – Vrácení neoprávněně vybrané zálohové srážkové daně z příjmů z kapitálového majetku – Požadavky týkající se důkazů odůvodňujících takové vrácení – Omezení nároku na vrácení – Diskriminace – Vnitrostátní soud, jehož rozhodnutí nelze napadnout opravnými prostředky – Povinnost podat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce“

(2018/C 436/15)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: J.-F. Brakeland a W. Roels, zmocněnci)

Žalovaná: Francouzská republika (zástupci: E. de Moustier, A. Alidière a D. Colas, zmocněnci)

Výrok

1) *Francouzská republika tím, že pro účely výpočtu vrácení zálohové srážkové daně z příjmů z kapitálového majetku uhrazené společností-rezidentem z titulu rozdělení dividend vyplacených společností-nerezidentem prostřednictvím dceřiné společnosti-nerezidenta odmítla zohlednit zdanění zisků, z nichž pocházejí tyto dividendy, kterému byla podrobena tato druhá společnost-nerezident, přestože vnitrostátní mechanismus zamezení dvojímu ekonomickému zdanění umožňuje v případě čistě vnitrostátního řetězce majetkové účasti vyrušit zdanění dividend vyplácených společností na každém stupni tohoto řetězce majetkové účasti, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 49 a 63 SFEU.*

2) *Vzhledem k tomu, že se Conseil d'État (Státní rada, Francie) neobrátila na Soudní dvůr Evropské unie podle postupu stanoveného v čl. 267 třetím pododstavci SFEU, aby určil, zda bylo třeba pro účely výpočtu vrácení zálohové srážkové daně z příjmů z kapitálového majetku uhrazené společností-rezidentem z titulu rozdělení dividend vyplacených společností-nerezidentem prostřednictvím dceřiné společnosti-nerezidenta odmítnout zohlednění zdanění zisků, z nichž pocházejí tyto dividendy, kterému byla podrobena tato druhá společnost, přestože výklad ustanovení unijního práva, který provedla v rozsudcích ze dne 10. prosince 2012, Rhodia (FR:CESSR:2012:317074.20121210), a ze dne 10. prosince 2012, Accor (FR:CESSR:2012:317075.20121210), nebyl natolik zřejmý, aby neponechal prostor pro žádné rozumné pochybnosti, nesplnila Francouzská republika povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 267 třetího pododstavce SFEU.*